

FZZP)S05/032019

Łódź, dnia 21 marca 2019r.

Ministerstwo Finansów
ul. Świętokrzyska 12
00-916 Warszawa

Dotyczy: opinii do projektu ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (UD326)

W nawiązaniu do pisma z dnia 22 lutego 2019r. nr SP6.850.14-15.2017/2019/EKN Federacja Związków Zawodowych Pracowników Skarbowych niniejszym zgłasza następujące uwagi do projektu ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (UD326):

art. 6 § 1e

1. Kto będzie weryfikował poprawność informacji podanych przez zobowiązanych do protokołu o stanie majątkowym i wyciągał ewentualne konsekwencje w przypadku podania fałszywych informacji?
2. Jaki jest cel spisania protokołu, skoro organ egzekucyjny i tak we własnym zakresie poszukuje majątku?
3. Czy jeżeli zobowiązany poda do protokołu Wierzycielowi, że nie ma majątku, to będzie on mógł odstąpić od wystawiania tytułu?
4. Czy taki zapis nie stworzy mylnego przekonania wśród Wierzycieli, że mogą decydować o tym jakie środki egzekucyjne będzie stosował organ?
5. Czy spisanie protokołu będzie obowiązkiem dla Wierzyciela przed wysłaniem tytułu wykonawczego do organu egzekucyjnego? Jeżeli, tak to Wierzyciel może dyktować organowi co ma robić i może chcieć go z tego rozliczać. Efekt – więcej zapytań o stan realizacji tytułów wykonawczych. Organ egzekucyjny zamiast prowadzić egzekucję będzie odpowiadać Wierzycielom na pisma.

Wierzyciele obecnie mają możliwość poszukiwania majątku zobowiązanych we własnym zakresie np. poprzez wysyłanie zapytań do ZUS o płatnika składek, a i tak tego nie robią.

Wierzyciele posiadają informację o rachunkach bankowych, z których zobowiązani dokonują do nich częściowych wpłat, a i tak nie informują o tym organu egzekucyjnego.

art. 19 § 1a-c

W obecnym stanie prawnym instytucja rekwizycji jest stosowana przez organy egzekucyjne jako ostatnia forma egzekucji. Jeżeli w prowadzonym postępowaniu organ egzekucyjny stwierdzi bezskuteczność egzekucji, tym samym brak możliwości realizacji zastosowanych środków egzekucyjnych, to po ujawnieniu majątku zobowiązanego znajdującego się we właściwości innego urzędu zwraca się z wnioskiem o pomoc, jasno wskazując jej zakres.

W proponowanej zmianie każdy urząd może zostać upoważniony „na stałe” do wykonywania pewnych czynności niezależnie od właściwości miejscowej. Rozrzucenie prowadzonego postępowania w kilka miejsc doprowadzi do chaosu informacyjnego, co będzie negatywnie wpływać na wizerunek urzędów. Dodatkowo takie rozwiązanie będzie skutkowało wydłużeniem czasu załatwienia sprawy. Pracownicy urzędów prowadzących całokształt postępowania egzekucyjnego, zamiast załatwić sprawę bez zbędnej zwłoki będą musieli wykonać szereg dodatkowych czynności np. wykonanie telefonu do urzędu, który dokonał zajęcia, bycie w stałym kontakcie z nim, informowanie o dokonanej spłacie należności. A zobowiązany będzie zmuszony czekać.

Dla przykładu urząd skarbowy X prowadzi całokształt postępowania egzekucyjnego, natomiast urząd skarbowy Y dokonuje zajęć rachunków bankowych niezależnie od właściwości miejscowej:

Problemy wynikające z takiego rozwiązania:

1. Wymiana informacji między urzędami dotycząca aktualnego stanu zaległości – zobowiązany nie będzie mógł od ręki dokonać spłaty zaległości ponieważ najpierw pracownik urzędu X będzie musiał poświęcić czas i wykonać szereg czynności aby ustalić aktualny stan zaległości – np. urząd Y będzie w posiadaniu nierozliczonego przelewu,
2. Wydłużenie terminu załatwienia sprawy - jeśli zobowiązany po dokonaniu zajęcia rachunku bankowego będzie chciał spłacić zaległość, to kto wycofa aktualne zajęcie rachunku? Co w sytuacji kiedy zobowiązany złoży skargę na czynność albo inny wniosek np. zarzuty albo zwolnienie z art. 13 a w międzyczasie bank zrealizuje zajęcie? Organ prowadzący postępowanie nigdy nie będzie na bieżąco z aktualnym stanem sprawy. Pracownik urzędu, który prowadzi postępowanie nie będzie w stanie od razu udzielić informacji zobowiązanym,
3. Tylko w sytuacji kiedy jeden urząd stosuje środki egzekucyjne jest możliwy płynny przepływ informacji oraz kompleksowe i szybkie załatwienie sprawy, które jest w interesie zobowiązanych, jak i samego urzędu biorąc pod uwagę ministerialne mierniki.

art. 26 § 1c

Dotychczasowa elektronizacja pewnych czynności nie jest w pełni dopracowana np. odpowiedzi z banków na zajęcia rachunków przekazywane przez Ognivo pracownicy muszą wprowadzać ręcznie do systemu Egapoltax. Taka sama sytuacja ma miejsce w przypadku tytułów wykonawczych przekazywanych wraz z adnotacją w przypadku przejęcia łącznego prowadzenia egzekucji przez urząd. Kolejna taka operacja powinna być poprzedzona dopracowaniem obecnych systemów i narzędzi.

Wierzyciele często przekazują drogą elektroniczną kilka tytułów wykonawczych na kilku ewidencjach zamiast na jednej. Powoduje to zwiększenie pracy po stronie organu egzekucyjnego, który zamiast ściągnąć jedną ewidencję, musi do każdego tytułu powtarzać tą samą czynność.

Niektórzy Wierzyciele wysyłają tytuły wykonawcze w formacie pdf zamiast xml. Według nich jest zachowana forma elektroniczna, a dla organu egzekucyjnego skutkuje to wprowadzaniem ręcznym tytułu do systemu zamiast migrowaniem.

W jakiej formie będą przekazywane do organu egzekucyjnego wnioski o nadanie klauzuli wykonalności na tytułach wykonawczych skierowanych do wpisu do hipoteki przez Wierzyciela? Kierowanie w formie elektronicznej narazi organy egzekucyjne na dodatkowe koszty związane z wydrukiem tytułu, na którym trzeba nadać klauzulę.

Czy systemy, na których pracują organy egzekucyjne będą umożliwiać migrację dalszych tytułów wykonawczych wystawionych np. przez ZUS i skierowanych do zastosowania środków do których nie jest uprawniony ZUS, tak zwane dalsze tytuły wykonawcze tylko dla poborcy?

art. 35 § 1a

Skoro zgłoszone zarzuty do postępowania egzekucyjnego nie mają ostatecznego rozwiązania, a Wierzyciel wniesie o podjęcie zawieszono postępowania tylko na podstawie przypuszczenia, to zobowiązani masowo będą składać skargi na czynności egzekucyjne i inne wnioski.

Co w sytuacji, kiedy Wierzyciel wniesie o podjęcie zawieszono postępowania egzekucyjnego, organ zastosuje nowe środki, wyegzekwuje należności a Wierzyciel zmieni zdanie? Wnioski o zwrot pobranych kosztów egzekucyjnych będą wpływać lawinowo.

Co organ egzekucyjny ma zrobić z pieniędzmi uzyskanymi z już zastosowanych środków egzekucyjnych, kiedy Wierzyciel wniesie o podjęcie zawieszono postępowania na podstawie tylko przypuszczenia? Skoro postępowanie nie jest zawieszono, to organ egzekucyjny nie ma podstaw do trzymania pieniędzy.

Takie same wątpliwości pojawiają się, w sytuacji kiedy zobowiązany wniesie zarzuty po 7 dniach od otrzymania odpisu wykonawczego i postępowanie tym samym nie będzie zawieszono. Co organ egzekucyjny do czasu rozpatrzenia zarzutów ma robić? Czy

podejmować nowe czynności? Co z realizacją dotychczas zastosowanych środków egzekucyjnych?

Zbiegi egzekucji od art. 62

Obecne systemy nie pozwalają organowi egzekucyjnemu wysłać aktualizacji ani wycofania adnotacji skierowanej do organu, który przejął łączne prowadzenie egzekucji.

art. 67e § 1

Dobrowolna zapłata należności przez zobowiązanego według nowej ustawy nie stanowi realizacji środka egzekucyjnego. Należy podkreślić, że jednak jest ona efektem czynności podjętych przez pracowników egzekucji.

Pracownicy poświęcają swój czas i mobilizują zobowiązanych do wpłaty np. poprzez rozmowę telefoniczną bądź osobistą. W wielu przypadkach, kiedy z systemu wynika, iż zobowiązany dokonuje systematycznych wpłat, faktycznie jest to efekt ciągłych działań podejmowanych przez pracowników - np. stały monitoring i mobilizowanie do systematycznych wpłat.

Na dobrowolną i bezkosztową wpłatę zobowiązani mają czas na etapie miękkiej egzekucji tj. po wysłaniu upomnienia a przed skierowaniem tytułu do egzekucji. Zobowiązani świadomie nie dokonują płatności ponieważ im się to opłaca. Celowo opóźniając terminowe wpłaty do budżetu państwa korzystają z pieniędzy. Dzięki takim zabiegom nie muszą brać wysoko oprocentowanych kredytów w banku, kredytują się z budżetu państwa niskim kosztem (8% w skali roku plus koszty egzekucyjne) i bez zbędnych formalności i wymagań, którym trzeba sprostać.

Zobowiązani **tylko i wyłącznie** dzięki czynnościom podejmowanym przez pracowników egzekucji dokonują wpłat. Zobowiązani mając do wyboru wydatkowanie pieniędzy na siebie albo oddanie ich do budżetu państwa w większości przypadków bez stosownej mobilizacji ze strony pracowników egzekucji zawsze wybiorą wyjazd na wakacje.

Prowadzenie egzekucji nie jest tylko i wyłącznie pracą techniczną polegającą na mechanicznym zastosowaniu środka egzekucyjnego. Niejednokrotnie zdarza się, że zobowiązani mobilizowani przez pracowników, dokonujący rzekomych dobrowolnych wpłat posiadają rachunki bankowe. Jednak na owych rachunkach saldo prawie zawsze wynosi „zero” i właśnie tutaj mobilizacja podczas rozmowy z zobowiązanym odgrywa, tak istotną rolę. Tylko dzięki niej zobowiązani dokonują wpłat.

Skoro sprzedaż ruchomości przez zobowiązanego pod nadzorem organu egzekucyjnego jest traktowana jako sprzedaż przez organ egzekucyjny, to należy zadać pytanie dlaczego taki sam schemat nie ma zastosowania przy wpłatach przez zobowiązanych ? **Przecież zapłatę dokonywaną już po wszczęciu egzekucji, trudno traktować jako dobrowolną.**

art. 71e § 2

Pokwitowanie pobrania wystawiane w obecnej formie jest małe i trudno będzie na nim znaleźć jeszcze miejsce na wpisanie stanowiska pracownika. Biorąc pod uwagę, że jest to druk ścisłego zarachowania, to wystarczyłoby podpis pracownika.

Kolejny problem pojawia się w sytuacji, kiedy wpłata zobowiązanego będzie pokrywać wiele tytułów wykonawczych. Wpisanie wszystkich numerów na tak małym dokumencie, żeby były czytelne może stanowić spore wyzwanie.

Teresa Raczyńska-Wiśniewska
przewodnicząca
Federacji Związków Zawodowych
Pracowników Skarbowych